

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 08/31478, 08/31477 en 08/31479 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 16 september 2008 in de gedingen tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 augustus 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 september 2008, verzonden op 18 september 2008, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en zijn verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 september 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief 3 klaagt de vreemdeling onder meer dat de voorzieningenrechter ten onrechte zijn verzoek om voorlopige voorziening heeft afgewezen.

Aangezien ingevolge artikel 37, tweede lid, aanhef en onder d, van de Wet op de Raad van State geen hoger beroep kan worden ingesteld tegen een uitspraak van de voorzieningenrechter als bedoeld in artikel 8:84, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht, is de Afdeling in zoverre kennelijk onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen.

2.2. Hetgeen voor het overige in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2.1. Het hoger beroep is in zoverre kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient in zoverre te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart zich onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen, voor zover dit is gericht tegen de afwijzing van het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening;
- II. bevestigt de aangevallen uitspraak voor het overige.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. I.W.M.J. Bossmann, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

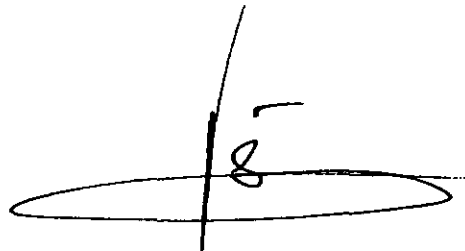
w.g. Bossmann
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 oktober 2008

309-592.

Verzonden: 23 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line, a horizontal line, and a stylized 'V' shape.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

T 25/9

II

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummers: AWB 08 / 31478 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 31477 (beroep)
AWB 08 / 31479 (vrijheidsontneming)

kopie nael

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken en de
voorzieningenrechter van 16 september 2008

in de zaak van:

geboren op van Ethiopische nationaliteit, verblijvende in
Uitzetcentrum Schiphol,
verzoeker,
gemachtigde, tevens raadsman: mr. J.C. van Zundert, advocaat te Delft,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. M. van Anel, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoeker heeft op 26 augustus 2008 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 31 augustus 2008 afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit op 31 augustus 2008 beroep ingesteld.
- 1.2 Verzoeker heeft op 31 augustus 2008 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 De ambtenaar belast met de grensbewaking heeft op 26 augustus 2008 aan verzoeker op grond van artikel 13 juncto artikel 5 van de verordening (EG) nr. 562/2006 (Schengengrenscodes) de toegang tot Nederland geweigerd en bij besluit van diezelfde datum aan hem op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, Vw een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd. Verweerder heeft bij het besluit op de asielaanvraag de vrijheidsontnemende maatregel voortgezet. Verzoeker heeft op 31 augustus 2008 beroep ingesteld tegen de oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel en verzocht om schadevergoeding toe te kennen.

zaaknummers: AWB 08/31478 (voorlopige voorziening)
AWB 08/31477 (beroep)
AWB 08/31479 (vrijheidsontneming)

1.4 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 9 september 2008. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

Het verzoek om een voorlopige voorziening

2.1 Indien tegen een besluit beroep is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.

2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.

2.4 De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen in het kader van de zogenoemde aanmeldcentrumprocedure (ac-procedure). Een aanvraag kan in dat kader worden afgewezen, indien dit zonder schending van eisen van zorgvuldigheid binnen 48 proces-uren kan geschieden.

2.5 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vw genoemde gronden.

2.6 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.7 Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag het volgende aangevoerd. Rond 1990 is verzoeker tijdens een razzia voor dienstplicht opgepakt en gederineerd. Door toedoen van zijn vader, die voorzitter van het wijkbestuur was, is hij vrijgekomen. In 1991 vertrok verzoeker naar de Verenigde Staten (VS). In 1993 werd de vader van verzoeker wegens een machtswisseling gearresteerd omdat hij als lid van de iemand zou hebben vermoord. Bij zijn ondervraging werd ook gevraagd waar verzoeker was. Verzoekers vader is weer vrijgekomen en later aan suikerziekte overleden. Verzoeker heeft in de VS sinds 1995 activiteiten ontplooid voor de oppositiepartij Verzoeker heeft geld ingezameld, bijeenkomsten bijgewoond en de partij heeft een petitie aan de burgemeester van zijn woonplaats aangeboden. In 1992 heeft verzoeker een asiilverzoek ingediend dat in 1997 is afgewezen. Toen verzoeker werd uitgezet, wilde de Ethiopische ambassade weten waarom verzoeker de VS werd uitgezet. Zijn asioldossier is toen aan de Ethiopische autoriteiten gegeven in

zaaknummers: AWB 08/31478 (voorlopige voorziening)
 AWB 08/31477 (beroep)
 AWB 08/31479 (vrijheidsontneming)

ruil voor een laissez-passer. Verzoeker is met een laissez-passer de VS uitgezet en heeft op doorreis op Schiphol om asiel gevraagd.

- 2.8 Het bestreden besluit berust samengevat op de volgende gronden. Verzoekers verklaringen aangaande zijn rekrutering door het Ethiopische leger bieden geen aanleiding om tot vluchtelingenstatus te concluderen. Er was sprake van een willekeurige actie, die niet gericht was op de persoon van verzoeker. Na het betalen van steekpenningen is verzoeker vrijgekomen. Tot medio 1991 is hij in Ethiopië gebleven. Hij is gecontroleerd en legaal vertrokken. Dat tijdens de detentie van zijn vader vragen zijn gesteld over verzoekers verblijfplaats wijst niet op serieuze belangstelling voor hem. Hij heeft niet aangegeven waarom die vragen zijn gesteld en baseert zich op vermoedens. Verder was hij bij zijn vertrek 16 jaar oud en zijn er inmiddels 17 jaar verstreken. De activiteiten die verzoeker in de VS heeft ontplooid zijn geen voortzetting van activiteiten die hij in Ethiopië ook al ontplooidde. Dat zijn asioldossier zou zijn afgestaan aan de Ethiopische ambassade baseert hij op vermoedens. Uit het ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken van 15 maart 2002 over Ethiopië blijkt dat er geen aanwijzingen zijn dat teruggekeerde asielzoekers problemen ondervinden vanwege het aanvragen van asiel. Verweerder acht derhalve verzoekers vrees voor vervolging ongelooftwaardig.
- 2.9 Verzoeker betoogt dat zijn activiteiten in de VS wel degelijk een voortzetting zijn van activiteiten in zijn land van herkomst. Hij is op zeer jonge leeftijd naar de VS gegaan. Verzoeker behoort tot een oppositionele familie en is in dit kader opgegroeid met een onafhankelijke visie, hetgeen ook de reden was waarom verzoeker niet in dienst wilde. Op deze basis kunnen zijn activiteiten voor worden beschouwd als een voortzetting van eerdere activiteiten. Een andere Ethiopische asielzoeker die tezelfdertijd als verzoeker in het Ac was, heeft exact dezelfde mededeling als verzoeker gedaan over het afgeven van zijn asioldossier aan de Ethiopische autoriteiten. De IND legt mede daarom ten onrechte de bewijslast hiervan op verzoeker. Gezien de bijzondere aspecten van verzoekers zaak, loopt hij een concreet risico in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (EVRM).
- De voorzieningenrechter overweegt als volgt.
- 2.10 De problemen die verzoeker heeft ondervonden naar aanleiding van de razzia in 1990 voor dienstplicht, wijzen achttien jaar na dato niet op het (nu nog) bestaan van negatieve aandacht voor verzoeker van de kant van de autoriteiten. Temeer nu dit geen speciaal op hem gerichte actie betrof maar een willekeurige actie waarbij ook vele anderen werden opgepakt. Dat uit de problemen die verzoekers vader, overigens na verzoekers vertrek naar de VS, van de autoriteiten heeft ondervonden, thans nog negatieve aandacht voor verzoekers persoon voortvloeit, is evenmin aannemelijk. Overigens heeft verzoeker ter zitting aangegeven dat deze omstandigheden, op zichzelf genomen, voor hem geen reden vormen om nog steeds voor de Ethiopische autoriteiten vrees te koesteren.
- 2.11 Verweerder trekt niet in twijfel dat verzoeker, gedurende zijn verblijf in de VS, actief lid was van , een beweging van Ethiopiërs in de Verenigde Staten, die vanuit het buitenland oppositie voert tegen de autoriteiten van Ethiopië. Verzoeker stelt zich ten aanzien van zijn activiteiten in de Verenigde Staten op het standpunt dat zij een voortzetting zijn van gedrag dat in het land van herkomst aanleiding had kunnen geven

zaaknummers: AWB 08/31478 (voorlopige voorziening)
 AWB 08/31477 (beroep)
 AWB 08/31479 (vrijheidsontneming)

tot moeilijkheden (het continuïteitsvereiste). Dit standpunt heeft hij onderhouden door aan te voeren dat zijn vader een politieke persoon was, die later met het regime in conflict is gekomen en die hem in een onafhankelijke denkwijze heeft opgevoed. Dat heeft ertoe geleid dat verzoeker afwijzend stond tegenover dienst nemen in het Ethiopische leger en hij in de Verenigde Staten lid van is geworden.

- 2.12 De voorzieningenrechter volgt verzoekers standpunt niet. Verzoeker is voor zijn vertrek uit Ethiopië in 1990 immers geen lid geweest van enige politieke partij of beweging. De omstandigheid dat verzoeker een keer op straat is opgepakt om hem in te lijven bij het leger betreft geen politieke activiteit van verzoeker. De omstandigheid dat verzoekers vader steekpenningen heeft betaald om hem vrij te krijgen en verzoekers reis naar het buitenland heeft geregeld, is ook niet te zien als onderdeel van verzoekers politieke activiteiten. Dit wordt niet in een ander licht gesteld doordat verzoeker en zijn vader er een onafhankelijke visie op na hielden en zijn vader na een verandering van het regime daarmee problemen heeft gekregen. Wat verzoeker later in de VS heeft gedaan voor t, is dan ook niet te zien als in het verlengde liggend van eerdere politieke activiteiten in Ethiopië. Aan het voor de toekenning van vluchtelingenstatus (refugié sur place) gestelde continuïteitsvereiste wordt in dit geval derhalve niet voldaan. Met betrekking tot de door verzoeker nog overgelegde kopie van zijn lidmaatschapskaart van overweegt de voorzieningenrechter dat deze niet tot een ander oordeel kan leiden, nu verweerder niet berwist dat verzoeker lid was van deze organisatie.
- 2.13 Verzoekers baseert zijn stelling dat de autoriteiten van de VS zijn Amerikaanse asiëldossier aan de Ethiopische ambassade hebben overhandigd op een door hem bijgewoond telefoongesprek van een Amerikaanse ambtenaar, die bij de Ethiopische ambassade een laissez-passer voor verzoeker aan het regelen was. De medewerker van de Ethiopische ambassade zou hebben gevraagd of er ook stukken waren die konden worden opgestuurd. Volgens verzoeker werd naar zijn dossier gevraagd, maar hij weet niet zeker of het is opgestuurd (pagina 13 nader gehoor). Verweerder heeft naar aanleiding van deze verklaringen kunnen overwegen dat verzoeker kennelijk niet weet welke stukken bij dat telefoongesprek bedoeld werden en ook niet of die stukken daadwerkelijk zijn opgestuurd. Nu verzoeker hieromtrent vage verklaringen en vermoedens naar voren heeft gebracht, geeft dat onvoldoende aanleiding om van verweerder te verlangen daaromtrent te informeren bij de Amerikaanse autoriteiten. Nu niet aannemelijk is geworden dat de Amerikaanse autoriteiten inhoudelijke informatie over verzoekers asiëlverzoek aan de Ethiopische autoriteiten hebben verstrekt, is evenmin aannemelijk dat de Ethiopische autoriteiten naar aanleiding van dergelijke informatie het verleden van zijn vader zullen oprakelen en dat zullen gaan betrekken bij de informatie over verzoekers activiteiten voor voorzover deze bekend zijn bij de Ethiopische autoriteiten.
- 2.14 Het voorgaande geeft geen grond voor de aanname dat verzoeker de negatieve belangstelling van de Ethiopische autoriteiten te duchten heeft. Evenmin vloeien er concrete aanwijzingen uit voort dat verzoeker te vrezen heeft voor een ingevolge art 3 EVRM verboden behandeling.
- 2.15 Gezien het voorgaande, is er geen grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte verzoeker niet in het bezit heeft gesteld van een verblijfsvergunning asiël.
- 2.16 De voorzieningenrechter zal het beroep ongegrond verklaren.

zaaknummer: AWB 08 / 31478 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 31477 (beroep)
AWB 08 / 31479 (vrijheidsontneming)

- 2.17 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.18 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

Het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel

- 2.19 Indien de rechtbank bij het beroep van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is, verklaart zij ingevolge artikel 94, vierde lid, Vw het beroep gegrond. Indien de rechtbank de opheffing van een maatregel strekkende tot vrijheidsontneming beveelt, kan zij ingevolge artikel 106, eerste lid, Vw aan de vreemdeling een vergoeding ten laste van de Staat toekennen.
- 2.20 Ingevolge artikel 6, eerste en tweede lid, Vw kan de vreemdeling aan wie toegang tot Nederland is geweigerd worden verplicht zich op te houden in een door de ambtenaar belast met de grensbewaking aangewezen ruimte of plaats die is beveiligd tegen ongeoorloofd vertrek.
- De rechtbank overweegt als volgt.
- 2.21 De rechtbank ziet geen grond voor het oordeel dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.
- 2.22 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.23 De rechtbank zal het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding afwijzen, omdat zij de opheffing van de vrijheidsontnemende maatregel niet zal bevelen.
- 2.24 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte kosten.

023883702

zaaknummer: AWB 08 / 31478 (voorlopige voorziening)
 AWB 08 / 31477 (beroep)
 AWB 08 / 31479 (vrijheidsontneming)

3. Bestlissing

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning ongegrond;
- 3.2 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

De rechtbank:

- 3.3 verklaart het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond;
- 3.4 wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G.D. de Jong, rechter, tevens voorzieningenrechter, en op 16 september 2008 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van A.H. de Vries, griffier.

A. de Vries

Afschrift verzonden op: **18 SEP. 2008**

Coll: *[Handwritten initials]*

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de asielaanvraag, het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel en het verzoek om toekenning van schadevergoeding betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen een week na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Tegen deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Bevoegd en aansluitend afschrift.
 De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

MR M.T.H. VUURENS-MULDER¹
 MR J.C. VAN ZUNDERT
 MR L.P. LAGERWEIJ¹
 MR M.C. SCHMIDT
 MR R.N. BALDEW
 MR M.C. KWAKKELSTEIN-DOORNBOS
 MR C.J. BERGHOUT

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
25 SEP 2008	
ZAAKNR.	200807206
AAN:	V3200
BEHANDELD DD:	PAR:

VUURENS & LAGERWEIJ
 ADVOCATEN EN PROCUREURS

MR G.T. ROEMERS
 Bevindvoerder WSNP

Postadres:
 POSTBUS 3108
 2601 DC DIELFT

Bezoekadres:
 BARBARASTEEG 1

Telefoon : 015 - 215 29 29
 Fax : 015 - 214 65 99
 E-mail : info@advocatendelft.nl

Per fax nr.
 Afdeling Rechtspraak van de
 Raad van State
 DEN HAAG
 FAX 070/3651380

Delft, 25 september 2008

Kenmerk : 20080590/JZ/JZ
 Uw kenmerk :
 Inzake :

Van : J.C. van Zundert
 E-mail : zundert@advocatendelft.nl

HOGER BEROEP:

Geeft eerbiedig te kennen:

De heer [ ] geboren op [ ], van ethiopische nationaliteit, en verblijvende in het Uitzetcentrum te Schiphol, In deze zaak woonplaats kiezende te Delft aan de Barbarasteeg 1 (postadres: postbus 3108, 2601 DC Delft) of het advocatenkantoor Vuurens & Lagerweij, van wie de advocaat mr. J.C. van Zundert door hem tot gemachtigde wordt gesteld en door hem bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het indienen van dit rechtsmiddel;

Dat hij in hoger beroep wenst te komen tegen de uitspraak van de Rechtbank te Haarlem van 16 september 2008 (verzonden op 18 september 2008) onder nummers 08/31477 (beroep), en 08/31478 (voorlopige voorziening) inhoudende de ongegrond verklaring van zijn beroep in de asielprocedure en de afwijzing van de daarmee samenhangende voorlopige voorziening. (Bijlage 1: deze uitspraak)

Dat hij tegen deze uitspraak de navolgende grieven wenst aan te voeren:

GRIEF I:

Ten onrechte overweegt de Rechtbank in haar uitspraak onder 2.13: "Nu verzoeker hieromtrent vage verklaringen en vermoedens naar voren heeft gebracht, geeft dit onvoldoende aanleiding om van verweerder te verlangen daaromtrent te informeren bij de Amerikaanse autoriteiten"

Deze redenering roept de volgende rechtsvraag op.

In een zaak, als deze, waar het voor appellant moeilijk is het door hem gestelde te bewijzen en het voor verweerder relatief zeer gemakkelijk is om tenminste een korte reactie van de Amerikaanse autoriteiten te verkrijgen, is het niet onzorgvuldig van de Staatssecretaris om niet tenminste deze geringe moeite te ondernemen?

Bovenvermelde advocaten oefenen onder de naam Vuurens & Lagerweij ieder voor eigen rekening en risico de praktijk uit. Geen aansprakelijkheid wordt aanvaard behoudens en voor zover de door hen verplicht afgesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering in voorkomend geval aanspraak op een uitkering geeft

GRIEF II:

Ten onrechte heeft de Rechtbank geconcludeerd in overweging 2,13 "nu niet aannemelijk is geworden dat de Amerikaanse autoriteiten inhoudelijke informatie over verzoekers asielverzoek aan de Ethiopische autoriteiten hebben verstrekt..."

Deze grief is verbonden met het hierboven in grief I reeds verwoorde standpunt en heeft geen zelfstandige betekenis.

GRIEF III:

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder 2,16 besloten tot ongegrond verklaring van het beroep en onder 2,17 tot afwijzing van het verzoek voorlopige voorzieningen

Deze grief hangt samen met het gestelde onder grief I en heeft verder geen zelfstandige betekenis. Het zou mijns inziens meer voor de hand hebben gelegen, wanneer de voorzieningenrechter het verzoek had toegewezen en de IND had opgedragen een nieuwe besluit te nemen op basis van nader onderzoek bij de Amerikaanse autoriteiten naar het al dan niet verstrekken van appellant 's asiels dossier aan de Ethiopische autoriteiten.

REDENEN WAAROM appellant Uw Hoogedelachtbare Afdeling verzoekt dit hoger beroep gegrond te verklaren met vernietiging van de bestreden uitspraak .

Hoogachtend,

J.C. van Zundert

cc: [Klik hier en cc aan wie?]

bijl: [Klik hier en aantal of specificatie bijlagen]